

Første Aarsberetning fra „Fængselshjælpen“.

³/₁₁ 1902—³¹/₁₀ 1903.

Med stor Interesse vil man læse Beretningen om denne Institutions første Leveaar, i hvilket allerede saa meget er udrettet. Og med det største Haab vil man se hen til, hvad »Fængselshjælpen« vil kunne udrette i Aarens Løb, naar Rammerne ere fæstnede, Arbejdet kommet i rigtig Gænge hele Landet over, og de indvundne Erfaringer bearbejdede og nyttiggjorte til Brug for den store sociale Gærning: Kampen mod den voksende Kriminalitet.

I korte og klare Træk skildrer Kriminalretsassessor Ussing paa Bogens første Blade »Fængselshjælpen«s Tilblivelse, dens Arbejdsplan, og dens Forbindelse med Institutet »betinget Straf«. Skønt Tanken er udsprunget fra Kriminalisternes Kreds, har man ved Foreningens Dannelse søgt at inddrage Mænd af alle Samfundsafskygninger, i dyb Erkendelse af, at Kriminalitetens Bekæmpelse ikke blot er en teknisk Opgave — derom bærer Straffeloves og Straffes svigtende Ævne til at dæmme op for Forbrydelserne noksom Vidnesbyrd — men en Samfundsopgave, der maa løses ved et Samarbejde imellem alle Samfundskredse. Og det, som skiller den nye Institution fra de bestaaende Fængselselskaber, er dens vidtrækkende Opgave: at skaffe anbragt i rolige, betryggende Arbejdsforhold hver den, som har forset sig mod Lovene, hvad enten han straffes eller slipper for Straf, at plante ham ind i et Milieu, hvor han har Mulighed for at slaa Rødder i det hæderlig arbejdende Samfunds Jord, og derved undgaa den farlige Situation, hvor han staar alene, uden Støtte og Tilhold, og derfor let suges tilbage til Forbryderbanen som sin eneste Eksistensvej. Derfor hjælper »Fængselshjælpen« enhver, god og ond, paalidelig og upaalidelig, hjælper ham atter og atter — uden at trættes, naar den anbragte løber af Pladsen, forser sig paany og atter melder sig med Anmodning om Hjælp — holder fast ved Klienten, saalænge der er Skygge af Haab om social Vækst for ham.

Dette er en stor og vidtrækkende Opgave, som kræver meget Arbejde og mange Penge.

Begge disse to Betingelser synes det, at »Fængselshjælpen« kan skaffe til Veje. Ansete og dygtige Mænd ere

indtraadte i dens Bestyrelse og Forretningsudvalg, og som Forretningsfører er ansat Sekretær Carlsen, der tidligere i Frelsens Hærs Tjeneste har udfoldet en stor Virksomhed for løsladte Fanger, hvorved han har samlet Erfaringer, som »Fængselshjælpen« har god Brug for. Rundt i Landets Købstæder og i Landkredse har Foreningen faaet som Repræsentanter kendte Mænd af alle Samfundsstillinger: Retsbetjente, Sagførere, Præster, Læger og Næringsdrivende, som samarbejde med Bestyrelsen ved at skaffe Tjeneste til Klienterne, holde Øje med og støtte disse, og anbefale nye Klienter til Forningens Bistand. Ogsaa pekuniært set er Virksomheden begyndt under lykkelige Auspicer, idet det første her viser en Indtægt af c. 36,000 Kr.

Som før nævnt er det ikke mindst blandt de »betinget benaaede«, at Fængselshjælpen har sit Klientel. I mange Tilfælde vil det veje stærkt i Vægtskaalen til Gunst for en Ansøgning om Straffestergivelse, naar den Domfældte kan sige: »lad mig blive fri for Straffen, naar jeg drager bort til et fremmed Land, hvor jeg i nye Forhold og borte fra de hjemlige, slette Omgivelser og deres Fristelser kan begynde et nyt Liv« — og saa »Fængselshjælpen« tilføjer, at den vil bekoste hans Udvandring og skaffe ham Arbejde i Udlandet. 71 Mænd har Foreningen saaledes i det forløbne Aar hjulpet afsted. Ialt har den paa forskellig Vis ydet Hjælp til 399 Mænd og 55 Kvinder, deraf er der skaffet 278 Personer Plads, Arbejde eller Hyre, medens 27 Kvinder har været anbragte i Foreningens Optagelseshjem. Af de skaffede Pladser var over 200 paa Landet, c. 50 i Købstæderne og altsaa kun et ringe Antal i København.

Beretningen giver yderligere Meddelelse om den paa-tænkte Plan i at søge grundlagt en Opdykningskoloni paa Anholt for unge Mænd, der havde faaet den dem idømte Straf eftergivet. Efter forskellige Undersøgelser blev Planen opgivet, da Anholt ikke kunde anses for egnet til dens Gennemførelse, men Foreningen haaber, at Tanken ad Aare kan gennemføres paa et andet, gunstigere Sted her i Landet.

Efter disse faa og knappe Uddrag skal nærværende Anmeldelse slutte med en varm Anbefaling til alle Tidsskriftets Læsere af et grundigt Studium af Beretningen: den er i sand Forstand en fornøjelig Lektüre.

O. H.